

13. A vízivad hasznosítása olyan mértékű legyen, amely minimalizálja a védett és fokozottan védett fajok egyedeinek akár szándékos, akár véletlenül történő elejtését, illetve kellő nyugalmat biztosít mind a vadászható, mind a védett, fokozottan védett vízimadár-fajok állományainak. A vadászat szabályozásának biztosítania kell a kései, elnyúló költségi időszakokkal rendelkező fajok költségének biztonságát, a vízivad költsége és vonulása szempontjából fontos vizes élőhelyek nyugalmát (különös tekintettel a globálisan veszélyeztetett fajok előfordulási helyeire), valamint a zord időjárású téli időszakban szükséges zavartalanságot. El kell érni, hogy valamennyi vizes élőhelyen már rövid távon is megszűnjön az ólomsörét használata.
14. Hazánkban az elmúlt évszázadokban már meghonosodott, azonban nem őshonos vadfajok állományait csak olyan területeken indokolt fenntartani, ahol azok nem jelentenek veszélyt a biológiai sokféleségre, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek megőrzésére, a veszélyeztetett fajokra és élőhelytípusokra, életközösségekre. Azon vadászható, nem őshonos fajok állományait, melyek élettevékenységeik (táplálkozás, élőhely-átalakítás) folytán túlzott terhelést jelentenek az adott természetes és természetyszerű élőhelyekre, ki kell szorítani ezekről a területekről. Különösen igaz ez az olyan sérülékeny élőhelyekre, mint a domb- és hegyvidéki sziklagyepek, ahol el kell érni a muflonállomány nagymértékű csökkenését, illetve teljes kiszorítását. Az elmúlt években újonnan megtelepedett fajok, így különösen a nyestkutya és a mosómedve esetében törekedni kell az állományok teljes felszámolására. Vadászati célból új faj szaporodásra képes, vadon élő állományának kialakítása nem engedhető meg, az újonnan megjelenő inváziós fajok egyedeit, amennyiben azok eltávolítása vadászati eszközzel oldható meg, el kell távolítani.
15. A ragadozógazdálkodást úgy kell folytatni, hogy az segítse a biológiai sokféleség megőrzését, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek zavartalanságát, a veszélyeztetett fajok és élőhelytípusok, életközösségek természetvédelmi helyzetének javítását, így különösen:
 - 15.1. A földön fészkelő védett, fokozottan védett madár-fajok, valamint a fogoly és a hazánkban költő erdei szalonkák és vízivad védelme érdekében szükséges egyes túlszaporodott, generalista ragadozó-fajok fokozott gyérítése, állományának tartósan alacsony szinten tartása. E munka során különös figyelmet kell országos szinten fordítani a vaddisznó, a róka és a dolmányos varjú állományának visszaszorítására.
 - 15.2. Egyes fokozottan védett madár-fajok, így különösen a tűzok, a haris, a császármadár, a nádasokban költő íbisz- és gémfélék, valamint a partimadarak, sirályok, csérek, szerkők fészkelésére szolgáló területeken indokolt a vadászható ragadozó-fajok, különösen az emlősök állományának a legalacsonyabb szinten történő tartása.
 - 15.3. Egyes fokozottan védett hüllő- és kétéltű-fajok élőhelyein, így különösen a rákosi vipera élőhelyein a vaddisznóállományt fel kell számolni.
 - 15.4. A vadászható varjúfélék gyérítése során figyelemmel kell lenni arra, hogy kellő mennyiségű fészkelőhely legyen a varjúfélék fészkeit használó fajoknak (pl. erdei fülesbagoly, kabasólyom, vércsék).
 - 15.5. A ragadozók gyérítése során, különösen csapdák használatakor, az állatvédelmi szempontokat a lehetőségek szerint figyelembe kell venni.

Az agrárminiszter 11/2018. (VII. 3.) AM rendelete a Duna–Tisza közti Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeinek vadgazdálkodási tervéről

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény 100. § (1) bekezdés a) pont 4. alpontjában, valamint c) pont 2. alpontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 79. § 12. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** A 301. számú Pesti-síksági, 302. számú Észak-bács-kiskuni, a 303. számú Illancs-bugaci, a 304. számú Közép-bács-kiskuni, a 305. számú Alsó-tiszamenti, a 306. számú Kiskunsági, a 307. számú Közép-pesti, a 308. számú Tápió-vidéki, a 309. számú Jászsági, a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi, a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegység (a továbbiakban együtt: Duna–Tisza közti Vadgazdálkodási Táj) tájegységi vadgazdálkodási terve
- a) vad élőhelyének általános jellemzését az 1. melléklet,
 - b) egyes vadfajok állományának leírását a 2. melléklet,
 - c) vadállomány-szabályozásának irányelveit, az egyes vadfajok szerint fenntartandó legkisebb vadlétszámot (törzsállomány), valamint az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszámot a 3. melléklet,

- d) vadgazdálkodási tájegységi trófeabírálat irányelveit a 4. melléklet,
- e) természet- és tájvédelmi előírásait védett természeti területen az 5. melléklet,
- f) hosszú távú természetvédelmi céljait a 6. melléklet tartalmazza.

2. § A vadgazdálkodásért felelős miniszter az 1–6. melléklet, továbbá az azok tervezéséhez felhasznált vadgazdálkodási alapadatok, az azokat bemutató grafikonok és térképek, valamint azok szöveges értékelésének egységes szerkezetben történő megjelenését a rendelet hatálybalépését követő 60 napon belül az Országos Vadgazdálkodási Adattár honlapján biztosítja.

3. § Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

Dr. Nagy István s. k.,
agrárminiszter

1. melléklet a 11/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vad élőhelyének általános jellemzése

1. A 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 75%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy felét (51%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 18%.
2. A 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 96%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy kétharmadát (66,9%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 17,6%.
3. A 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 96%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy kétharmadát (69,6%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 20,2%.
4. A 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegység területének közel 97%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy kétharmadát (61,6%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 32,7%.
5. A 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 94%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy háromnegyedét (75,7%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 13,2%.
6. A 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 96%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy háromnegyedét (77,2%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 13,9%.
7. A 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 93%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy felét (54,4%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 35,3%.
8. A 308. számú Tápó-vidéki vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 95%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy háromnegyedét (79,0%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 14,5%.
9. A 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 94%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területén meghatározóak a szántó és gyepterületek (84,8%), az erdő aránya csupán 7,9%.
10. A 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 94% a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területén meghatározóak a szántó- és gyepterületek (87,6%), az erdő aránya <3%.
11. A 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 96%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy háromnegyedét (75,2%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 7,6%.

2. melléklet a 11/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

Az egyes vadfajok állományának leírása

1. Gímszarvas

- 1.1. A 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.
- 1.2. A 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban nem jelentős.
- 1.3. A 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve jelentős. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban jó/kiemelkedő.
- 1.4. A 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban jó.
- 1.5. A 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány létszámát tekintve kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó harmadban helyezkedik el. Országos viszonylatban azonban ez nem jelentős.
- 1.6. A 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az alsó negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban nem jelentős.
- 1.7. A 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az alsó negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban egyáltalán nem jelentős.
- 1.8. A 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas nem fordul elő.
- 1.9. A 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas nem fordul elő.
- 1.10. A 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján az alsó negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban egyáltalán nem jelentős.
- 1.11. A 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvas nem fordul elő.

2. Dámszarvas

- 2.1. A 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén kis jelentősége van. Az állomány minősége nem értékelhető.
- 2.2. A 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedbe, a teríték alapján az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Közepes minőségű állomány.
- 2.3. A 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a jelentett létszám alapján az átlag alatti negyedbe, a teríték alapján az alsó negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Erdemben a trófeajellemzők nem értékelhetők.
- 2.4. A 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a jelentett létszám és a teríték alapján is a felső negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső félbe tartozik. Jó minőségű állomány.

- 2.5. A 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Közepes minőségű állomány.
 - 2.6. A 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén nincs jelentősége. Az állomány minősége nem értékelhető.
 - 2.7. A 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a jelentett létszám és a teríték alapján is a felső negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó félbe tartozik. A dámszarvas a vadgazdálkodási tájegység területén kiemelkedő jelentőségű nagyvad. Közepes-jó minőségű állomány.
 - 2.8. A 308. számú Tápíó-vidéki vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a jelentett létszám alapján az átlag alatti negyedbe, a teríték alapján az alsó negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén nincs jelentősége. Az állomány minősége nem értékelhető.
 - 2.9. A 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvasállomány a jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén nincs jelentősége.
 - 2.10. A dámszarvas a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben nem fordul elő, és megtelepedése nem támogatott.
 - 2.11. A dámszarvas a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben nem fordul elő, és megtelepedése nem támogatott.
3. Őz
- 3.1. Az őz a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve közepes nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az alsó negyedben található. Az őzagancsok minősége közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
 - 3.2. Az őz a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben található. Az őzagancsok minősége közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben, az átlaghoz közel helyezkedik el.
 - 3.3. Az őz a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben található. Az őzagancsok minősége közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben, az átlag közelében helyezkedik el.
 - 3.4. Az őz a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben található. Az agancsok minősége gyenge. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
 - 3.5. Az őz a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve nagyon jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is a felső negyedben található. Az agancsok minősége jó. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
 - 3.6. Az őz a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve nagyon jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben található. Az agancsok minősége a Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben jó. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
 - 3.7. Az őz a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve nagyon jelentős nagyvad. A tájegységek rangsorolásában a jelentett létszámot nézve az átlag alatti negyedben, a terítéket nézve a felső negyedben található. Az agancsok minősége a Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben közepes. A vadgazdálkodási tájegységek rangsorolásában az átlag alatti negyedbe esik.

- 3.8. Az őz a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve nagyon jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben található. Az agancsok minősége jó. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedbe esik.
 - 3.9. Az őz a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve nagyon jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben található. Az agancsok minősége a Jászsági vadgazdálkodási tájegységben kiemelkedő. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső negyedbe esik.
 - 3.10. Az őz a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben nagyon jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben található. Az agancsok minősége kiemelkedő. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
 - 3.11. Az őz a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi viszonyokat nézve nagyon jelentős nagyvad. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is a felső negyedben található. Az agancsok minősége kiemelkedő. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső negyedben található.
4. Muflon
- 4.1. A 301. számú Pesti-síksági tájegységben a szabad területen jelentett muflonlétszám és a teríték alapján is a muflonnal rendelkező tájegységek felső felébe tartozik. A muflon a vadgazdálkodási tájegységben kis jelentőségű. Az állomány minősége gyenge.
 - 4.2. A 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegység területén a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.3. A 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegység területén a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.4. A 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.5. A 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.6. A 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegység területén a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.7. A 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegység területén a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.8. A 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegység területén a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.9. A 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegység területén a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.10. A 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegység területén a muflon a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező vadgazdálkodási tájegységek felső felébe tartozik. Vadgazdálkodási jelentősége nincs. Az állomány minősége gyenge.
 - 4.11. A 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező vadgazdálkodási tájegységek alsó felébe tartozik. Vadgazdálkodási jelentősége nincs.
5. Vaddisznó
- 5.1. A 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó közepes jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszámok és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
 - 5.2. A 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó közepes jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
 - 5.3. A 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó közepes jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám alapján az átlag feletti, a teríték alapján az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
 - 5.4. A 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó közepes jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el.

- 5.5. A 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó közepes jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el.
 - 5.6. A 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el.
 - 5.7. A 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó közepes jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
 - 5.8. A 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el.
 - 5.9. A 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el.
 - 5.10. A 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el. A tájegységben a vaddisznó megtelepedése nem támogatható.
 - 5.11. A 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó kis jelentőségű. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám alapján az alsó, a teríték alapján az alsó negyedben helyezkedik el. A tájegységben a vaddisznó megtelepedése nem támogatható.
6. Mezei nyúl
- 6.1. A 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, míg a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
 - 6.2. A 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl közepes jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 6.3. A 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl közepes jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 6.4. A 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl közepes jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 6.5. A 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám alapján és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
 - 6.6. A 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám alapján és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
 - 6.7. A 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl közepes jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
 - 6.8. A 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, míg a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
 - 6.9. A 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám alapján és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
 - 6.10. A 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám alapján és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
 - 6.11. A 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám alapján és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.

7. Fácán

- 7.1. A 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám szerint az átlag alatti negyedben, a teríték szerint az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.2. A 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám szerint az átlag feletti negyedben, a teríték szerint az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.3. A 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám szerint a felső negyedben, a teríték szerint az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.4. A 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám szerint az átlag feletti negyedben, a teríték szerint az átlag alatti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.5. A 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám szerint a felső negyedben, a teríték szerint az átlag feletti negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
- 7.6. A 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám szerint a felső negyedben, a teríték szerint az átlag feletti negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
- 7.7. A 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám szerint az átlag alatti negyedben, a teríték szerint az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.8. A 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám szerint az átlag alatti negyedben, a teríték szerint az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.9. A 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett állomány és a hasznosítás alapján is a felső negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
- 7.10. A 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett állomány és a hasznosítás alapján is a felső negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
- 7.11. A 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvad faj. A vadgazdálkodási tájegység a jelentett létszám szerint az átlag feletti negyedben, a teríték szerint a felső negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.

3. melléklet a 11/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vadállomány-szabályozás irányelvei, az egyes vadfajok szerint fenntartandó legkisebb vadlétszám (törzsállomány), valamint az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám

1. A gímszarvasállomány szabályozási irányelvei

- 1.1. A 308. számú Tápió-vidéki, a 309. számú Jászsági, a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi, és a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységekben a gímszarvas-törzsállomány nem tartható fent, a faj megtelepedését akadályozó gazdálkodást kell folytatni.
- 1.2. A Duna-Tisza közti Vadgazdálkodási Táj többi vadgazdálkodási tájegységének területén:
 - 1.2.1. A 301. számú Pesti-síksági, 302. számú Észak-bács-kiskuni, a 304. számú Közép-bács-kiskuni tájegységekben döntően állománystabilizáló, a további terjeszkedést kizáró gazdálkodást kell folytatni, ennek érdekében tartósan (legalább öt éven keresztül) a valós tavaszi törzsállomány legalább 35%-át kell hasznosítani.
 - 1.2.2. A 303. számú Illancs-bugaci, a 305. számú Alsó-tiszamenti tájegységekben állománycsökkentő, a további növekedést kizáró vadgazdálkodást kell folytatni. A vadgazdálkodási tájegység adatai alapján a vadászati nyomást fokozatosan kell emelni (30–35–40%-ig), amíg a tájegység

becsült gímállománya a fenntartandó legkisebb gímlétszám és az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám közé csökken. A hasznosítás összetételének biztosítania kell az állomány csökkentésére irányuló cél megvalósítását. A kitűzött állománylétszám elérését követően a hasznosítás mennyiségének és összetételének a fenntartandó legkisebb gímlétszám és az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám közötti állomány fenntartását kell biztosítania.

- 1.2.3. A 306. számú Kiskunsági tájegységben a gímszarvas további terjeszkedését megakadályozó gazdálkodást kell folytatni.
- 1.2.4. A 307. számú Közép-pesti tájegységben a gímszarvaskezelési stratégiát (segítés vagy akadályozás) vadgazdálkodási egység szintjén szükséges kidolgozni és végrehajtani.
- 1.2.5. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell.
- 1.3. A fenntartandó legkisebb szabadterületi gímlétszám:
 - a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 1700 egyed
 - a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
- 1.4. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám:
 - a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
 - a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 3300 egyed
 - a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 50 egyed
 - a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
2. A dámállomány szabályozási irányelvei
 - 2.1. A 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegység területén az állománykezelési cél a dámszarvas tartós megtelepedésének következetes akadályozása. A nőivar és a szaporulat védelme nem indokolt.
 - 2.2. A 302. számú Észak-bács-kiskuni, a 303. számú Illancs-bugaci, a 304. számú Közép-bács-kiskuni és a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységekben döntően állománycsökkentő, a további növekedést és terjeszkedést meggátoló állománykezelést kell végezni.
 - 2.3. A 306. számú Kiskunsági, a 307. számú Közép-pesti, a 308. számú Tápió-vidéki, valamint a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegység területén állománycsökkentő, az állomány felszámolására törekvő gazdálkodást kell folytatni. A további növekedést és terjeszkedést meg kell gátolni.
 - 2.4. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell.
 - 2.5. A 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi és a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegység területén dámszarvasállománya nem tartható fent, a dámszarvas megtelepedését meg kell akadályozni, a megjelenő egyedeket el kell távolítani a vadászterületről.
 - 2.6. A fenntartandó legkisebb dámlétszám:
 - a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
 - a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 350 egyed

- a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 50 egyed
 - a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
- 2.7. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi dámlétszám:
- a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 150 egyed
 - a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 1500 egyed
 - a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 1200 egyed
 - a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
3. Az őzállomány szabályozási irányelvei
- 3.1. A cél a pontos létszám megállapítása helyett az állomány változásának (trend) és állapotának nyomon követése. Az őzgazdálkodás céljait a vadászatra jogosultak által módszertanilag következetesen végzett felmérések alapján a vadgazdálkodási egységek szintjén kell meghatározni. A vadászatra jogosult által végzett monitoring hiányában a vadászati hatóság határozza meg a vadászterületeken az őzgazdálkodás céljait.
- 3.2. A vadgazdálkodási tájegység adatai alapján a terítéket fokozatosan növelni kell addig az egyensúlyi állapotig ($\approx 30\%$ – 35% -ig), amikor az őzállomány hasznosításának mértéke és a hasznosítás összetétele is biztosítja a vadgazdálkodási egység területén célként meghatározott létszám/teríték fenntartását.
- 3.3. A teríték bak:suta:gida összetétele 1:1:1 arányú legyen.
- 3.4. A szabályos korösszetételű (élő) állomány eloszlását figyelembe véve a bakteríték javasolt összetétele $45\pm 10\%$ fiatal, $40\pm 5\%$ középkorú és $15\pm 5\%$ öreg bak.
- 3.5. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell, a biológiailag megalapozott és fenntartható arányokat is betartva, továbbá azok teljesítését az ellenőrző hatóságnak meg kell követelnie.
- 3.6. A fenntartandó legkisebb őzlétszám:
- a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 2600 egyed
 - a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 5900 egyed
 - a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 7200 egyed
 - a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 4600 egyed
 - a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 5500 egyed
 - a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 2200 egyed
 - a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 2600 egyed
 - a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 1900 egyed
 - a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 3800 egyed
 - a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 2500 egyed
 - a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 2500 egyed
- 3.7. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi őzlétszám:
- a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 5400 egyed
 - a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 11 500 egyed
 - a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 11 500 egyed
 - a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 7800 egyed
 - a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 14 000 egyed
 - a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 4600 egyed
 - a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 5600 egyed

- a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 4400 egyed
a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 7800 egyed
a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 6000 egyed
a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 6500 egyed
4. A vadgazdálkodási tájegység muflonállomány-szabályozási irányelvei, a fenntartandó legkisebb vadlétszám, valamint az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám
- 4.1. A 301. számú Pesti-síksági, a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységek területén a muflon szabad területi létszám fenntartása, növelése nem indokolt, az állomány felszámolására irányuló gazdálkodást kell folytatni. Állományának szabad területi kezelését az állománycsökkentési elveknek megfelelően kell meghatározni.
- 4.2. A 302. számú Észak-bács-kiskuni, a 303. számú Illancs-bugaci, a 304. számú Közép-bács-kiskuni, a 305. számú Alsó-tiszamenti, a 306. számú Kiskunsági, a 307. számú Közép-pesti, a 308. számú Tápió-vidéki és a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységek területén a muflon szabad területen nem fordul elő. Természetes megtelepedését meg kell akadályozni, a szándékos betelepítése sem engedélyezhető.
- 4.3. A fenntartandó legkisebb muflonlétszám:
a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
- 4.4. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi muflonlétszám:
a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
5. A vadgazdálkodási tájegység vaddisznóállomány-szabályozási irányelvei, a fenntartandó legkisebb vadlétszám, valamint az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám
- 5.1. A 301. számú Pesti-síksági, a 302. számú Észak-bács-kiskuni, a 303. számú Illancs-bugaci, a 304. számú Közép-bács-kiskuni, a 305. számú Alsó-tiszamenti és a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységekben a vaddisznó szabad területi létszámát a következő 10 évben a 2017-ben becsült létszámnak legalább a felére (40–60%-kal) kell csökkenteni.
- 5.2. A 306. számú Kiskunsági, a 308. számú Tápió-vidéki, a 309. számú Jászsági, a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi és a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységekben a szabadterületi vaddisznóállomány felszámolására irányuló hasznosítási tervszámokat kell előírni.
- 5.3. Az éves tervben a meghatározott vadgazdálkodási tervszámokat teljesíteni kell.
- 5.4. 2017-től a következő 3–5 évben 150%-nál magasabb hasznosítási arányt szükséges fenntartani.
- 5.5. A teríték összetételét az állomány csökkentése érdekében úgy kell meghatározni, hogy a kifejlett kocák hasznosítása másfél-kétszer nagyobb legyen a kanokénál, és az összes hasznosításból a malac és a süldő aránya legalább 75% legyen. A malac- és a süldőhasznosításból a malacarányának legalább 25%-nak kell lennie.

- 5.6. A fenntartandó legkisebb vaddisznólétszám:
 - a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 400 egyed
 - a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 400 egyed
 - a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
- 5.7. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi vaddisznólétszám:
 - a 301. számú Pesti-síksági vadgazdálkodási tájegységben 900 egyed
 - a 302. számú Észak-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 1200 egyed
 - a 303. számú Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben 2000 egyed
 - a 304. számú Közép-bács-kiskuni vadgazdálkodási tájegységben 1000 egyed
 - a 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - a 306. számú Kiskunsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 307. számú Közép-pesti vadgazdálkodási tájegységben 700 egyed
 - a 308. számú Tápió-vidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 309. számú Jászsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - a 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
6. A vadgazdálkodási tájegység mezeinyúl-gazdálkodási irányelvei
 - 6.1. A vadászati hatóság által meghatározott, magasabb populációsűrűségű vadgazdálkodási egységek területén kötelező egy elfogadott létszámbecslési módszer (éjszakai reflektoros létszámbecslés) használata tavasszal és ősszel, a vadászatok megkezdése előtt. Ezek alapján meg lehet tervezni a hasznosítandó mennyiséget a Kovács-Heltay modell vagy az SZIE VMI modell segítségével.
 - 6.2. A hasznosításra tervezett mennyiség 65–75%-át október–november hónapokban kell elejteni.
 - 6.3. A törzsállomány védelmének érdekében a vadászati hatóság a december 15. után tervezett befogásokat megtilthatja.
 - 6.4. A tartós túlhasznosítás megelőzése és az állomány regenerálódása érdekében a vadászati hatóság által meghatározott vadgazdálkodási egységek területén elő kell írni, hogy évente nem vadászott, pihentetett területeket jelöljön ki a vadászatra jogosult a vadgazdálkodási egységek 15–30%-án (mozaikszerű hasznosítás).
7. A vadgazdálkodási tájegység fácángazdálkodási irányelvei
 - 7.1. A fácán végleges hasznosítási tervszáma a vadgazdálkodók őszi állománybecslései és annak hatósági ellenőrzései alapján kerüljön meghatározásra. Szabadterületi fácán hasznosítása helyileg indokolt esetben csak meghatározott küszöb felett (jelenleg: 4 egyed/km²) engedélyezhető. A szabadterületi vadállományra gyakorolt vadászati nyomás maradjon 25–40% alatt.
 - 7.2. A kibocsátott egyedek lábgyűrűvel vagy szárnyjelölővel történő megjelölését a vadászati hatóság előírhatja.
 - 7.3. A hasznosítási tervet a felnevelt szaporulatra (szabadterületi állomány) és a kibocsátott fácánok várható megtérülése (korábbi évek adatai) alapján elkülönítve kell megtervezni.
 - 7.4. Kibocsátások esetén a vadászati hatóság fácányúk elejtésére adott külön engedélyében a tyúkok hasznosítási mértéke a 40%-ot nem haladhatja meg. A természetes tyúkállomány védelme érdekében a tojók lövése nem támogatott.
8. A vadgazdálkodási tájegység ragadozógazdálkodási irányelvei
 - 8.1. Elsőrendű cél a vadászható ragadozó fajok állományának visszaszorítása.
 - 8.2. A róka tavaszi becsült törzsállományának másfélszeresét kell eltávolítani a területről. A tervezett gyérítés 60%-át az év első felében kell teljesíteni.
 - 8.3. A borz állománya esetében a további növekedés megakadályozása a cél, ezért a 0,5–0,7-es gyérítési rátát kell alkalmazni.
 - 8.4. A tájegységben a nyestkutya és a mosómedve megjelenő egyedeit el kell eltávolítani.

- 8.5. Az aransakál megtelepedésének a megakadályozása, illetve az állományának csökkentése a cél, ezért legalább 2-es gyérítési ráta előírása szükséges.
- 8.6. Csaliállatos élvefogó csapdák alkalmazása csak napi ellenőrzés mellett lehetséges, a csaliállat rendszeres takarmány- és frissvíz-ellátása, valamint 2-3 naponkénti cseréje mellett, úttól, lakott területtől távol.

4. melléklet a 11/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vadgazdálkodási tájegység trófeabírálati irányelvei

Az elejtés szakszerűtlenségének minősítése során a táblázatokban részletezett hibapont megítélését a megadott trófeajellegek együttes értékelésével kell végezni, a hibapont-besoroláshoz minden paraméternek teljesülnie kell!

I. A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei

A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 303. Illancs-bugaci vadgazdálkodási tájegységben					
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Trófea tömege legalább (kg)	Szárhossz legalább (cm)	Főág hossza legalább (cm)	Jellege
1	1. (2.)	1,5	30	–	szabályos
	2. (3.)	3,0	60	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,5	70	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,0	85	25	szabályos, min. 3-as koronák, koronákban min. 2 db 10 cm-es ággal, esetleg egyik oldalon villával, villában min. 20 cm-es ágakkal
	6–7. (7–8.)	7,2	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	9,0	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal
2	1. (2.)	2,0	45	–	szabályos, egyéb ág
	2. (3.)	3,5	65	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,0	75	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,5	90	25	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	7,8	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	10,0	105	35	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

3	1. (2.)	2,5	50	–	szabályos, egyéb ág vagy korona
	2. (3.)	4,0	70	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,6	80	20	szabályos, min. 20 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	6,0	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	8,5	105	35	szabályos, minimum 3-as koronák, min. 15 cm-es koronaágakkal
	8–9. (9–10.)	10,5	110	40	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 301. számú Pesti-síksági, 302. számú Észak-bács-kiskuni, 304. számú Közép-bács-kiskuni, 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységekben

Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Trófea tömege legalább (kg)	Szárhossz legalább (cm)	Főág hossza legalább (cm)	Jellege
1	1. (2.)	1,3	25	–	szabályos
	2. (3.)	2,8	50	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,0	60	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	4,5	75	20	szabályos, min. 3-as koronák, koronákban min. 2 db 10 cm-es ággal, esetleg egyik oldalon villával, villában min. 20 cm-es ágakkal
	6–7. (7–8.)	6,2	85	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	8,0	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
2	1. (2.)	1,7	35	–	szabályos, egyéb ág
	2. (3.)	3,2	55	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,6	65	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	4,8	80	20	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	6,8	90	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	9,2	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

3	1. (2.)	2,2	45	–	szabályos, egyéb ág vagy korona
	2. (3.)	3,6	60	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,0	70	20	szabályos, min. 20 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,2	80	25	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	7,2	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, min. 15 cm-es koronaágakkal
	8–9. (9–10.)	9,5	100	35	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

II. A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei

A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 302. számú Észak-bács-kiskuni, 304. számú Közép-bács-kiskuni, 307. számú Középpesti vadgazdálkodási tájegységekben						
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Szemág (jelleg, hossz)	Lapát hossz/szélesség		Tömeg/pont	Lapát jellege
			(cm)			
1	1. (2.)	–	–	–	–	szabályos, min. 15 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,8	szabályos, elágazó, ellaposodó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	15	3	szabályos, zárt, csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	van	35	15	3,5	szabályos, zárt, jól csipkézett lapát
2	1. (2.)	–	–	–	–	szabályos, min. 20 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	2	szabályos, min. 30 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	35	15	3,3	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	40	20	4	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
3	1. (2.)	–	–	–	–	szabályos, min. 25 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	15 cm	–	–	2,2	szabályos, min. 45 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	38	17	3,5	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	40	23	4,5	szabályos, zárt, erősen csipkézett lapát

A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei a 301. számú Pesti-síksági, 303. számú Illancs-bugaci, 305. számú Alsó-tiszamenti vadgazdálkodási tájegységekben						
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Szemág (jelleg, hossz)	Lapát hossz/szélesség		Tömeg/pont	Lapát jellege
			(cm)			
1	1. (2.)	–	–	–	–	szabályos, min. 12 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,3	szabályos, elágazó, ellaposodó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	13	2,5	szabályos, zárt, csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	van	30	14	3	szabályos, zárt, jól csipkézett lapát

2	1. (2.)	–	–	–	–	szabályos, min. 15 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,5	szabályos, min. 30 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	14	3	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	35	15	3,5	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
3	1. (2.)		–	–	–	szabályos, min. 20 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,7	szabályos, min. 45 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	35	16	3,5	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	40	17	4	szabályos, zárt, erősen csipkézett lapát

III. Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei

Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei a 302. számú Észak-bács-kiskuni, 303. számú Illancs-bugaci, 306. számú Kiskunsági, 309. számú Jászsági, 311. számú Tiszatavi vadgazdálkodási tájegység vadgazdálkodási tájegységeiben				
Hibapont	Felrakás (bak kora)	Trófea tömege legalább (g)	Ágak hossza legalább (cm)	Általános jelleg
1	1. (1.)	160		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es villás, tompa ágvég
	2. (2.)	220	2	szabályos hatos
	3. (3.)	300	3	szabályos hatos
	4. (4.)	350	4	szabályos hatos
	5. (5.)	400	5	szabályos hatos
2	1. (1.)	250		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es hatos, tompa ágvég
	2. (2.)	330	3	szabályos hatos
	3. (3.)	380	4	szabályos hatos
	4. (4.)	430	5	szabályos hatos
	5. (5.)	480	5	szabályos hatos
3	1. (1.)	280		megadott tömeggel 15 cm-es hatos, tompa ágvég
	2. (2.)	350	3	szabályos hatos
	3. (3.)	400	4	szabályos hatos
	4. (4.)	450	5	szabályos hatos
	5. (5.)	500	5	szabályos hatos

Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei a 301. számú Pesti-síksági, 304. számú Közép-bács-kiskuni, 305. számú Alsó-tiszamenti, 307. számú Közép-pesti, 308. számú Tápió-vidéki, 310. számú Mátra-alja-dél-hevesi vadgazdálkodási tájegység vadgazdálkodási tájegységeiben				
Hibapont	Felrakás (bak kora)	Trófea tömege legalább (g)	Ágak hossza legalább (cm)	Általános jelleg
1	1. (1.)	150		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es nyársas, tompa ágvég vagy villás
	2. (2.)	200	2	szabályos hatos
	3. (3.)	270	3	szabályos hatos
	4. (4.)	320	4	szabályos hatos
	5. (5.)	360	5	szabályos hatos

2	1. (1.)	200		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es, villás, tompa ágvég
	2. (2.)	270	2	szabályos hatos
	3. (3.)	330	3	szabályos hatos
	4. (4.)	380	4	szabályos hatos
	5. (5.)	430	5	szabályos hatos
3	1. (1.)	250		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es hatos, tompa ágvég
	2. (2.)	300	3	szabályos hatos
	3. (3.)	380	4	szabályos hatos
	4. (4.)	430	5	szabályos hatos
	5. (5.)	480	5	szabályos hatos

A Duna–Tisza közti Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeiben érett

- az a szarvasbika, amely elérte a 11. éves életkort, agancsa szabályos főágakkal (szemág, középpág) és a minimum 3-as koronákban összesen legalább 5 db hosszú (15 cm-t meghaladó) ággal vagy kehelykoronával rendelkezik, az agancs tömege meghaladja a 8,50 kg-ot,
- az a legalább 10 éves dambika, amelynek agancsa közel szimmetrikus, legalább 30 cm hosszú és 14 cm széles, zárt lapáttal rendelkezik, amelynek tömege eléri a 3 kg-ot.

5. melléklet a 11/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A védett természeti területek természet- és tájvédelmi előírásai

A védett természeti területek természet- és tájvédelmi előírásait a természetvédelmi kezelési tervek tartalmazzák. Az alábbi természet- és tájvédelmi előírásokat kell figyelembe venni, amennyiben a vadgazdálkodási tájegységben található védett természeti terület vonatkozásában nincsen kihirdetett kezelési terv, vagy annak vadgazdálkodásra vonatkozó előírásai nem rendelkeznek eltéréssel.

- Vadászati és vadgazdálkodási tevékenység (beleértve a területen történő közlekedést is) nem járhat a védett természeti értékek és területek jelentős zavarásával, veszélyeztetésével vagy károsításával.
- Fokozottan védett madárfaj szaporodó-, költő-, táplálkozó-, telelőterületén vadgazdálkodási tevékenység csak úgy folytatható, hogy az ne zavarja jelentős mértékben annak élettevékenységét.

Nagyvad

- A nagyvadállomány csökkentése során kiemelt figyelmet kell fordítani a nőivarú nagyvadegyedek, különösen a muflon- és dámszarvas-, valamint a vaddisznóállomány fokozott hasznosítására.
- A nagyvadfajok takarmányozása, etetése – a vaddisznó intenzív vadászatát biztosító szórók üzemeltetésének kivételével – a vadászterületen belül az 1000 ha kiterjedést el nem érő védett természeti területeken tilos. A vadászterületen belül az 1000 ha kiterjedést elérő védett természeti területeken takarmányozás csak abban az esetben végezhető, ha a vadlétszám az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám alá csökken.

Vadgazdálkodási tevékenység

- A vadászati, vadgazdálkodási tevékenység során különös figyelmet kell fordítani a gyepek megóvására, a gypfelszín maradandó károsítása tilos.
- A vadászat, vadgazdálkodás során keletkező hulladékokat a vadászatra jogosultnak a vadászterületről haladéktalanul el kell távolítani.
- Januári és februári hajtó- és terelővadászatok helyét és időpontját a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
- Hattyúnyakkal való csapdázási tevékenység csak a természetvédelmi kezelővel egyeztetve kezdhető meg.

Vadgazdálkodási létesítmények, vadföld

9. Fokozottan védett természeti területen kizárólag hordozható les, szóró, épített vadbefogó, vadmentő domb létesíthető. Erdőrezervátum magterületén semmilyen vadgazdálkodási létesítmény nem létesíthető, kivéve hordozható (mobil) magaslesek, amik csak augusztus 15. – február 28. között használhatók.
10. A természet védelméről szóló törvényben meghatározott lápok és források, mint minden esetben országosan védett természeti területek vonatkozásában az alábbi előírás érvényesítendő: a lápok területén és a források 100 méteres környezetében szóró, vadetető, sózó nem létesíthető.
11. Állandó gyepterületeken (művelési ágtól függetlenül) vadászati, vadgazdálkodási létesítmények közül dagonya, vaditató, apróvad tenyésztésére szolgáló létesítmény nem létesíthető. Állandó gyepterületen takarmány nem tárolható.
12. Szórón kombájntiszta szemes takarmány, csöves kukorica, valamint répafélék és almatörköly használhatók.
13. Vadetetést, takarmányozást csak mesterségesen létesített vadetetőből lehet végezni. Lédús és erjesztett takarmányt csak tálcáról lehet etetni.
14. A szórók környezetében az esetlegesen megjelenő gyomnövényeket (parlagfű stb.) rendszeres kaszálással vagy nyúvéssel még magérlelés előtt el kell távolítani.
15. Sózók csak tuskósózó, sózóláda, oszlopsózó vagy sózóvályú formájában üzemeltethetők. A talajra sót szétszórni tilos.
16. A használaton kívüli, leromlott állapotú vadgazdálkodási-vadászati létesítmények elbontásáról és elszállításáról a vadászatra jogosult köteles folyamatosan gondoskodni a vegetációs időn kívül.
17. A téli etetési időszak után a nagyvadetetők környékén szétszórta szénát össze kell gyűjteni, illetve év közben legalább egy alkalommal az etetőhely körül felverődő gyomokat magérlelés előtt le kell kaszálni.
18. Fokozottan védett területen új vadföld nem létesíthető.
19. Művelt vadföldeken csak gabonafélék, legelő fűkeverékek és pillangósok termesztettek. A művelt vadföldeken a művelés során fokozott figyelmet kell fordítani a gyom- és inváziós növények terjedésének megelőzésére.

Zárt téri vadtartás, -kibocsátás, -telepítés

20. Kizárólag őshonos fajok repatriációs célú kibocsátása lehetséges. Egyéb vadfajok, illetve nagyvadtartásból származó vad szabad vadászterületre történő kibocsátása tilos. Idegenhonos fajok betelepítése tilos. A spontán betelepülő idegenhonos fajok (mosómedve, nyestkutya) állományának felszámolására kell törekedni.

Apróvad

21. Azonos területrészen évente legfeljebb két alkalommal kerülhet sor apróvad-hajtóvadászatra.

Vízivad vadászat

22. Tómederben lóállás nem létesíthető.
23. Vizes élőhelyeken a vadászható ragadozó fajok gyérítése március 15. és július 1. között elsősorban territóriumalapú módszerek alkalmazásával (pl. kotorékozással, csapdázással) történjen.

Tűzokvédelem

24. Tűzok dürgő- és költőhelyen vadgazdálkodási és vadászati tevékenység (beleértve az őzbak vadászatát és a megelőző felméréseket is) csak a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetett módon történhet március 15. és július 1. között.
25. Tűzok dürgő- és költőhelyen szükséges a vadászható ragadozó fajok állományának visszaszorítása.
26. Tűzok dürgő- és költőhelyen a vadászható ragadozó fajok gyérítésére vonatkozó előírások:
 - A gyérítés március 15. és július 1. között elsősorban territóriumalapú módszerek alkalmazásával (pl. kotorékozással, csapdázással) történhet.
 - A gyérítést nyílt területen (pl. gyepeken, szántókon stb.) április 15-ig kell elvégezni, ezt követően vonalas létesítmények (utak, csatornák stb.) mentén, nádasok, erdők, facsoportok stb. környezetében, a nyílt területrészek kíméletével történhet.
27. Tűzok dürgő- és költőhelyen a vaddisznó tartós megtelepedését meg kell akadályozni.
28. Tűzokok tartózkodási helyén végzett éjszakai vadállománybecslést és reflektoros vadászatot a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
29. Téli időszakban vadászati és vadgazdálkodási tevékenység (beleértve a területen történő közlekedést, társas vadászatokat stb.) a tűzokok tartózkodási helyeinek figyelembevételével történhet, különös tekintettel a ködös időszakokra.

30. Tűzokok tartózkodási helyét érintő társas vadászatok helyszíneit az idény megkezdése előtt a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
31. Tűzoktelelőhelyeken tarvadadászat a természetvédelmi kezelővel egyeztetett módon történhet. Az adott évi telelőhelyek pontosítását minden évben a tájegységi fővadász bevonásával egyeztetni kell a természetvédelmi kezelővel, melyet jegyzőkönyvben rögzítenek legkésőbb december 1-ig.

6. melléklet a 11/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

Hosszú távú természetvédelmi célok

1. A természetvédelem hosszú távú, a vadgazdálkodást is érintő célja az ország teljes területén a biológiai sokféleség, valamint a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek megőrzése, a veszélyeztetett fajok és élőhelytípusok, életközösségek természetvédelmi helyzetének javítása, az élőhelyvesztésből, az élőhelyek minőségének romlásából, illetve a fajok túlhasznosításából származó veszélyek csökkentése. Ennek érdekében a vadállomány igénybevitelével és terhelésével járó gazdasági, gazdálkodási és kereskedelmi tevékenységet a természeti értékek és rendszerek működőképességét és a biológiai sokféleséget fenntartva kell végezni.
2. A vadgazdálkodás, vadászat során biztosítani kell a természet védelméhez fűződő érdekek érvényesülését, a fenntartható használatot, ami a vadfajok biológiai sokféleségre alapozott fenntartását jelenti. Az őshonos vadfajok vadászata csak olyan mértékű lehet, amely a faj természetes állományának sokféleségét, fennmaradását nem veszélyezteti.
3. A védett természeti, illetve a Natura 2000 területek általános és egységes természetvédelmi célkitűzése az azokon található védett, fokozottan védett, illetve közösségi jelentőségű fajok és élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése, fenntartása, helyreállítása, valamint a Natura 2000 területek lehatárolásának alapjául szolgáló természeti állapot, illetve amennyiben a természeti értéket az extenzív területhasználat tartja fenn, az azt fenntartó gazdálkodás feltételeinek biztosítása.
4. Kiemelt természetvédelmi cél azon vadászható fajok állományszabályozása, melyek élettevékenységeik (táplálkozás, élőhely-átalakítás) folytán a biológiai sokféleségre, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerekre, a védett, illetve veszélyeztetett fajokra és élőhelytípusokra, életközösségekre túlzott terhelést jelentenek.
5. A vadászattal összefüggő jogellenes természetkárosító cselekmények megelőzése, felszámolása. A védett és fokozottan védett fajok egyedei elejtésének megakadályozása.
6. A vadgazdálkodás során fokozott figyelmet kell fordítani a nagyvad populációsűrűségének szabályozására. Akkora létszámú nagyvad fenntartása a cél, amely
 - 6.1. nem veszélyezteti a taposásra, bolygatásra érzékeny természetes és természetszerű élőhelyeket, különös tekintettel a forrásokra, patak völgyekre, lápokra, magassásosokra, mocsárrétekre, zombékosokra, erdőssztyepprétekre, a domb- és hegyvidéki sziklagyepre, valamint karsztbokorerdőkre,
 - 6.2. lehetővé teszi a védett és fokozottan védett, illetve veszélyeztetett fajok hosszú távú fennmaradását,
 - 6.3. nem veszélyezteti élőhelyének természetes folyamatait és biológiai sokféleségét,
 - 6.4. mellett az erdőgazdálkodás során a folyamatos erdőborítást megteremtő gazdálkodási módszerek – a termőhelyi lehetőségek figyelembevételével – hatékonyan alkalmazhatóak.
7. Olyan nagyvadgazdálkodást kell folytatni, amely elsősorban az őshonos, magas genetikai értékű állományok (gímszarvas, őz) minőségi és nem mennyiségi megőrzését tűzi ki célul.
8. Nagyvadgazdálkodási célú berendezés csak a nagyvadállomány sűrűsége megfelelő szinten tartásának elérése érdekében létesüljön, minimalizálva a zavarást, a berendezés környezetének degradálódását és a tájészttikai problémákat.
9. Törekedni kell az ólomsörét használatának teljes körű kiváltására más, nem környezetszennyező technológiákkal.
10. Törekedni kell a nagyvad intenzív takarmányozásának megszüntetésére. Hosszú távon jelentősen csökkenteni kell a kijuttatott takarmány mennyiségét. Az ökológiai vadeltartó képességnél magasabb nagyvadlétszám intenzív takarmányozással való mesterséges fenntartását mindenhol meg kell szüntetni.
11. Javítani kell az őshonos, veszélyeztetett apróvadfajok, így különösen a mezei nyúl és a fogoly életfeltételein. A vadgazdálkodás során előtérbe kell helyezni az e fajoknak kedvező élőhelyfejlesztéseket és az e fajok számára kedvező vadföldgazdálkodást. Mindenképpen kerülni kell a túlhasznosítást. A szárnyasvadfajok esetében is a védelmet döntően a természetes állomány védelmével, és nem pedig tenyésztett madarak kibocsátásával

- kell biztosítani. Szárnyasvad-kibocsátás esetén biztosítani kell, hogy a tenyésztett madarak ne jelentsenek állategészségügyi kockázatot a vadon élő állomány számára, illetve a kibocsátás technológiája ne okozza a ragadozók adott területen való túlzott csoportosulását.
12. A vízivad hasznosítása olyan mértékű legyen, amely minimalizálja a védett és fokozottan védett fajok egyedeinek akár szándékos, akár véletlenül történő elejtését, illetve kellő nyugalmat biztosít mind a vadászható, mind a védett, fokozottan védett vízimadár-fajok állományainak. A vadászat szabályozásának biztosítania kell a kései, elnyúló költségi időszakokkal rendelkező fajok költségének biztonságát, a vízivad költsége és vonulása szempontjából fontos vizes élőhelyek nyugalmát (különös tekintettel a globálisan veszélyeztetett fajok előfordulási helyeire), valamint a zord időjárású téli időszakban szükséges zavartalanságot. El kell érni, hogy valamennyi vizes élőhelyen már rövid távon is megsűnjön az ólomsörét használata.
 13. Hazánkban az elmúlt évszázadokban már meghonosodott, azonban nem őshonos vadfajok állományait csak olyan területeken indokolt fenntartani, ahol azok nem jelentenek veszélyt a biológiai sokféleségre, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek megőrzésére, a veszélyeztetett fajokra és élőhelytípusokra, életközösségekre. Azon vadászható, nem őshonos fajok állományait, melyek élettevékenységeik (táplálkozás, élőhely-átalakítás) folytán túlzott terhelést jelentenek az adott természetes és természet-szerű élőhelyekre, ki kell szorítani ezekről a területekről. Különösen igaz ez az olyan sérülékeny élőhelyekre, mint a domb- és hegyvidéki sziklagyepek, ahol el kell érni a muflonállomány nagymértékű csökkenését, illetve teljes kiszorítását. Az elmúlt években újonnan megtelepedett fajok, így különösen a nyestkutya és a mosómedve esetében törekedni kell az állományok teljes felszámolására. Vadászati célból új faj szaporodásra képes vadon élő állományának kialakítása nem engedhető meg, az újonnan megjelenő inváziós fajok egyedeit, amennyiben azok eltávolítása vadászati eszközzel oldható meg, el kell távolítani.
 14. A ragadozógazdálkodást úgy kell folytatni, hogy az segítse a biológiai sokféleség megőrzését, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek zavartalanságát, a veszélyeztetett fajok és élőhelytípusok, életközösségek természetvédelmi helyzetének javítását, így különösen:
 - 14.1. A földön fészkelő védett, fokozottan védett madár-fajok, valamint a fogoly és a hazánkban költő erdei szalonkák és vízivad védelme érdekében szükséges egyes túlszaporodott, generalista ragadozó-fajok fokozott gyérítése, állományának tartósan alacsony szinten tartása. E munka során különös figyelmet kell országos szinten fordítani a vaddisznó, a róka és a dolmányos varjú állományának visszaszorítására.
 - 14.2. Egyes fokozottan védett madár-fajok, így különösen a túzok, a haris, a császármadár, a nádasokban költő íbisz- és gémfélék, valamint a partimadarak, sirályok, csérek, szerkők fészkelésére szolgáló területeken indokolt a vadászható ragadozó-fajok, különösen az emlősök állományának a legalacsonyabb szinten történő tartása.
 - 14.3. Egyes fokozottan védett hüllő- és kétéltű-fajok élőhelyein, így különösen a rákosi vipera élőhelyein a vaddisznóállományt fel kell számolni.
 - 14.4. A vadászható varjúfélék gyérítése során figyelemmel kell lenni arra, hogy kellő mennyiségű fészkelőhely legyen a varjúfélék fészkeit használó fajoknak (pl. erdei fülesbagoly, kabasólyom, vércsék).
 - 14.5. A ragadozók gyérítése során, különösen csapdák használatakor, az állatvédelmi szempontokat a lehetőségek szerint figyelembe kell venni.

Az agrárminiszter 12/2018. (VII. 3.) AM rendelete az Észak-dunántúli Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeinek vadgazdálkodási tervéről

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény 100. § (1) bekezdés a) pont 4. alpontjában, valamint c) pont 2. alpontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 79. § 12. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** Az 501. számú Hanság-mosoni, az 502. számú Vas-soproni-síksági, az 503. számú Alpokaljai, az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti, az 505. számú Zalai-dombsági, az 506. számú Zala-kisbalatoni, az 507. számú Bakonyi, az 508. számú Marcal-medencei, az 509. számú Bakonyalja-Komáromi, az 510. számú Vértes-hegységi, az 511. számú Velencei, az 512. számú Dunazugi, valamint az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegység (a továbbiakban együtt: Észak-dunántúli Vadgazdálkodási Táj) tájegységi vadgazdálkodási terve